

Sygn. akt I Ns 541/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lipca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Kurzynowska-Drzażdżewska

Protokolant: po sekretarza sądowego Paulina Warchoła

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2019 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z wniosku G. F.

z udziałem M. P., I. S. (1), B. S., K. P., E. A.

o podział majątku wspólnego , zniesienie współwłasności i dział spadku

postanawia:

I. Znieść współwłasność oraz dokonać podziału majątku wspólnego wnioskodawczyni G. F. i T. P. i jednocześnie dokonać działu spadku po T. P. w skład którego wchodzi:

zabudowana nieruchomość gruntowa oznaczona nr geodezyjnym (...) o powierzchni 0,1318 ha , położona w G. przy ulicy (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Giżycku prowadzona jest księga wieczysta nr (...) o wartości 217 500 zł (dwieście siedemnaście tysięcy pięćset złotych) w ten sposób, że prawo własności opisanej nieruchomości przyznać na rzecz wnioskodawczyni G. F..

II. Tytułem spłaty w majątku wspólnym i jednocześnie w masie spadkowej zasądzić od wnioskodawczyni G. F. a na rzecz:

a. M. P. kwotę 30 902,40 zł (trzydzieści tysięcy dziewięćset dwa złote 40/100)

b. B. S. kwotę 30 902,40 zł (trzydzieści tysięcy dziewięćset dwa złote 40/100)

c. K. P. kwotę 30 902,40 zł (trzydzieści tysięcy dziewięćset dwa złote 40/100)

płatne w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie do dnia zapłaty.

II. Oddalić wnioski w pozostałym zakresie.

III. Zasądzić na rzecz uczestniczki postępowania B. S. tytułem zwrotu kosztów postępowania od:

- G. F. kwotę 1285,38 zł

- K. P. kwotę 1 168,74 zł

- M. P. kwotę 1 168,74 zł

IV. Nakazać pobrać na rzecz Skarbu Państwa od wnioskodawczyni G. F. kwotę 427,56 zł zaś od B. S., M. P. i K. P. kwoty po 116,60 zł każda tytułem kosztów sądowych.

V. Znieść wzajemnie koszty zastępstwa procesowego między stronami.

SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska

Sygn. akt I Ns 541/17

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni G. F. w ostatecznie sprecyzowanym żądaniu wniosła o dokonanie zniesienia współwłasności oraz działu spadku po T. P. zmarłym w dniu 7.10.2010 r., w skład którego to spadku wchodzi prawo własności nieruchomości zabudowanej, położonej w miejscowości G., oznaczonej nr geod. (...), zapisanej w księdze wieczystej nr (...), łącznej wartości 173.220 zł, poprzez przyznanie tego składnika na wyłączną własność wnioskodawczyni z obowiązkiem spłaty na rzecz uczestników postępowania M. P., B. S., K. P. (tj. tych, którzy nie zrzekli się swego udziału w spadku). Jednocześnie wnioskodawczyni domagała się dokonania rozliczenia poniesionych przez nią kosztów pogrzebu spadkodawcy i nagrobka w łącznej kwocie 5.349,30 zł oraz rozliczenia dokonanej przez nią spłaty długów pozostawionych przez spadkobiercę, a egzekwowanych na rzecz A. K. w kwocie 30.968,71 zł, na rzecz (...) Bank S.A. w W. w kwocie 3.339,13 zł, na rzecz (...) Bank S.A. w W. w kwocie 3.390,04 zł, wobec (...) Bank (...) S.A. w kwocie 1.380,99 zł, wobec Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. w kwocie 466,81 zł. Wreszcie wnioskodawczyni domagała się rozliczenia poniesionych przez nią po śmierci spadkodawcy nakładów na w/w nieruchomość w postaci kosztów wymiany okien w wysokości 5.520,00 zł, wykonania dokumentacji instalacji sanitarnej w kwocie 1.476,00 zł oraz opłaconego podatku od nieruchomości w łącznej kwocie 3.364,00 zł. W uzasadnieniu wnioskodawczyni podała, iż na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 8.08.2011 r., sygn. akt I Ns 364/11 zostali ustaleni spadkobiercy T. P. (są nimi zainteresowani w niniejszej sprawie, tj. wnioskodawczyni G. F. (poprzednio P. – żona spadkodawcy) oraz uczestnicy postępowania jako dzieci spadkodawcy, dziedziczący po 3/20 części. Jak argumentowała w uzasadnieniu, niemożność dojścia do porozumienia ze wszystkimi spadkobiercami, a przy tym stanowisko uczestników M. P., K. P. oraz B. S. – nakazuje przyznanie jej na własność spadkowej nieruchomości ze spłatą na rzecz uczestników, którzy nie zrzekli się swych udziałów w spadku. Jednocześnie wniosła wnioskodawczyni o wyznaczenie terminu spłaty na 5 lat od daty uprawomocnienia się orzeczenia, albowiem w chwili obecnej nie jest w stanie dokonać jednorazowej zapłaty, proponowany zaś termin związany jest z koniecznością pozyskania stosownych środków.

Uczestniczki postępowania I. S. (2) i E. A. nie oponowały zgłoszonemu przez wnioskodawczynię wnioskowi. Jednocześnie zrzekły się swoich udziałów w ramach działu spadku na rzecz wnioskodawczyni G. F. i nie wniosły o zasądzenie na ich rzecz spłaty.

Uczestnicy postępowania M. P., B. S. i K. P. zaaprobowali wniosek G. F. co do zasady. Nie zgodzili się jednak początkowo ze sposobem działu spadku, zaproponowanym przez wnioskodawczynię, domagając się fizycznego podziału spornej nieruchomości. Ostatecznie zaś po zapoznaniu się z opiniami biegłych sądowych co do możliwego podziału spornej nieruchomości na dwie działki oraz wartości nowopowstałych, proponowanych działek wnosili o zniesienie współwłasności i dział spadku poprzez przyznanie całej spornej nieruchomości na rzecz wnioskodawczyni z obowiązkiem spłaty na swoją rzecz, przyjmując przy tym jednak ustaloną przez biegłego sądowego wartość nieruchomości jako sumę powstałych wskutek proponowanego przez biegłego dwóch nieruchomości. Uczestnicy postępowania wskazywali przy tym na silny, rodzinny konflikt, który w ocenie uczestników wyklucza dokonanie podziału spornej nieruchomości i zamieszkiwanie w owej nieruchomości przez uczestników.

Sąd ustalił, co następuje:

T. P. ostatnio zamieszkały w G. zmarł w dniu 7.10.2010 r. w G.. W chwili śmierci był żonaty z G. F. (poprzednio P.). Posiadał dzieci – uczestników postępowania: B. S., I. S. (2), M. P., K. P. i E. A..

Postanowieniem z dnia 8.08.2011 r. w sprawie I Ns 364/11 Sąd Rejonowy w Giżycku stwierdził, że spadek po T. P. zmarłym w dniu 7.10.2010 r. w G., stale ostatnio zamieszkałym w G. nabyli na podstawie ustawy: żona G. F. (poprzednio P.) w ¼ części oraz dzieci: M. P., I. S. (2) (poprzednio S.), B. S., E. A. oraz K. P. – każde po 3/20 części.

(dowód: okoliczności bezsporne)

W skład spadku po spadkodawcy T. P. wchodzi prawo własności nieruchomości zabudowanej, położonej w G. przy ul. (...), oznaczonej nr geod. (...), zapisanej w księdze wieczystej nr (...).

Według stanu na dzień 7.10.2010 r. i według cen z dnia 24.05.2019 r. wartość w/w nieruchomości wynosiła 217.500 zł.

(dowód: odpis zwykły księgi wieczystej nr (...)) – k. 332-333,

operat szacunkowy W. S. – k. 90-106,

klauzula aktualizacyjna operatu szacunkowego W. S. – k. 301-304)

Po śmierci T. P. i stwierdzeniu nabycia spadku, wnioskodawczyni G. F. dokonała spłat długów zaciągniętych w trakcie trwania wspólności ustawowej majątkowej. W szczególności na rzecz (...) Bank S.A. w W. zapłaciła kwotę 3.339,13 zł, na rzecz (...) Bank S.A. w W. – kwotę 3.390,04 zł, na rzecz (...) Bank (...) S.A. w W. zaś kwotę 9.510,99 zł.

Nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy w Kętrzynie dnia 10.03.2011 r., sygn akt I Nc 163/11 w postępowaniu upominawczym orzeczono o obowiązku zapłaty od pozwanej G. F. (poprzednio P.) na rzecz powódki A. K. kwoty 15.607,60 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu. Nakaz zapłaty uprawomocnił się dnia 15.04.2011 r. Orzeczona w/w nakazem zapłaty kwota stanowiła roszczenie A. K. za naruszenie przez wnioskodawczynię zakazu konkurencji, przewidzianego w umowie zlecenia zawartej dnia 18.05.2010 r., wedle której wnioskodawczyni miała świadczyć usługi w zakresie opieki nad klientem A. K., a zgodnie z którą zobowiązała się na czas trwania umowy oraz dwa lata po jej wygaśnięciu, tj. do dnia 18.12.2012 r. na niezawieranie żadnych umów z klientem, u którego wykonywana była usługa. Wskazane naruszenie miało miejsce po śmierci T. P., tj. w dniu 18.01.2011 r.

(dowód: z akt I Co 2348/10: umowa kredytu – k. 3-5, postanowienie tut. Sądu z dnia

18.10.2010 r.- k. 11,

zaświadczenie o dokonywanych wpłatach- k. 16-16v,

z akt I Co 1479/09: wniosek o wydanie karty z kredytem gotówkowym – k. 5-

9, postanowienie tut. Sądu z dnia 20.10.2009 r. – k. 21,

z akt I Co 999/11: postanowienie tut. Sądu z dnia 23.05.2011 r. – k. 11-11v,

porozumienie z dnia 4.12.2013 r. – k. 10-10v,

informacja o zadłużeniu – k. 71,

z akt I Nc 163/11 (SR w Kętrzynie): pozew o zapłatę – k. 2-4, umowa z dnia

18.05.2010 r. – k. 7-9, nakaz zapłaty z dnia 10.03.2011 r. – k. 19

z akt Km 1331/11: wniosek o wszczęcie egzekucji – k. 1-2,

zaświadczenie o dokonanych wpłatach – k. 14-15v)

Po śmierci spadkodawcy T. P., G. F. poniosła koszty wymiany okien w spornym budynku w wysokości 5.520,00 zł, opłaciła wykonanie dokumentacji instalacji sanitarnej w kwocie 1.476,00 zł, a także za lata 2012 do 2017 opłaciła podatek od nieruchomości w łącznej kwocie 3.364,00 zł.

(dowód: faktura za wykonanie instalacji sanitarnej- k. 11,

umowa na wykonanie robót montażowo-budowlanych – k. 12-12v,

zaświadczenie o dokonanych wpłatach podatku od nieruchomości – k. 13)

Wnioskodawczyni G. F. (poprzednio P.) poniosła koszty związane z organizacją pogrzebu spadkodawcy w łącznej wysokości 5.349,30 zł. Uzyskała także zasiłek pogrzebowy w wysokości 6.395,70 zł.

(dowód: dowód opłaty za wjazd na cmentarz – k. 18,

faktura dot. zakupu nagrobka – k. 19,

dowód nabycia uprawnień do korzystania z cmentarza – k. 20,

faktura dot. usługi pogrzebowej – k. 21,

pismo Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28.03.2019 r. – k. 290)

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest ustalony wyżej stan faktyczny w zakresie dziedziczenia ustawowego zainteresowanych w sprawie oraz składu masy spadkowej po spadkodawcy T. P.. Powyższe okoliczności wynikają nie tylko z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, ale przede wszystkim tak ustalonego stanu faktycznego nie kwestionował żaden z uczestników postępowania. W tych okolicznościach Sąd ustalił, iż przedmiotem postępowania o dział spadku po T. P. jest prawo własności nieruchomości zabudowanej, położonej w G. przy ul. (...), oznaczonej nr geod. (...), zapisanej w księdze wieczystej nr (...).

Na takiej bazie Sąd uznał za celowe i zasadne dokonanie zniesienia współwłasności oraz działu spadku po T. P., zmarłym w dniu 7.10.2010 r., w skład którego to spadku wchodzi prawo własności opisanej wyżej nieruchomości. Sąd uznał przy tym, że celowym i zasadnym będzie przyznanie prawa własności opisanej wyżej nieruchomości na wyłączną rzecz wnioskodawczyni G. F.. Podejmując decyzję o przyznaniu w/w składnika majątku wspólnego oraz masy spadkowej na rzecz wnioskodawczyni Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim ostateczne stanowisko zainteresowanych w sprawie co do przyznania w/w składnika na wyłączną własność wnioskodawczyni, a przy tym także skłócenie owych zainteresowanych, widoczne już w pismach procesowych, ale ujawniające się w dwójnasób dopiero podczas bezpośrednich kontaktów na rozprawach. W ostatecznym kształcie bowiem uczestnicy postępowania: M. P., B. S. i K. P. wskazywali, że z uwagi na zawisły, rodzinny konflikt nie chcą zamieszkiwać w spornej nieruchomości i domagają się stosownych spłat z tytułu przyznania w/w składnika na rzecz wnioskodawczyni. Uczestniczki postępowania I. S. (2) i E. A. natomiast zrzekły się swoich udziałów w ramach działu spadku na rzecz wnioskodawczyni G. F.. Reasumując zatem tę kwestię Sąd stanął na stanowisku, iż jedyną właściwą decyzją mogło być przyznanie owego składnika wnioskodawczyni, co też Sąd uczynił w pkt I postanowienia.

Kwestiami spornymi w niniejszej sprawie pozostała wartość rynkowa nieruchomości wchodzącej w skład spadku (oraz majątku wspólnego). O ile bowiem uczestnicy zgodzili się z wnioskiem co do zasady, o tyle ich zdaniem, przy dokonywaniu stosownych rozliczeń pomiędzy zainteresowanymi należy uwzględnić ustaloną przez biegłego sądowego wartość nieruchomości jako sumę powstałych wskutek proponowanego przez biegłego sądowego dwóch nieruchomości. W efekcie sporną pozostała kwestia wysokości spłat należnych uczestnikom (tym, którzy nie zrzekli się swych udziałów w spadku).

W powyższym kontekście wskazać należy, że zgodnie z art. 316 § 1 k.p.c. po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Zgodnie zaś z art. 13 § 2 przepisy o procesie stosuje się odpowiednio do innych rodzajów postępowań unormowanych w k.p.c., chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej. W toku postępowania ustalono możliwy podział fizyczny działki nr (...), objętej sporem, przy uwzględnieniu stanowiska uczestniczek postępowania E. A. oraz I. S. (2), dotyczącego przekazania nieodpłatnie posiadanych udziałów w nieruchomości na rzecz wnioskodawczyni, a także początkowe stanowisko uczestniczki postępowania B. S. dotyczące również przekazania odpłatnie posiadanych udziałów w nieruchomości na rzecz wnioskodawczyni. Jednocześnie ustalono wartości proponowanych nowopowstałych działek, tj. działki nr (...) według stanu na dzień 7.10.2010 r. i według cen na dzień 2.10.2018 r. na kwotę 182.600 zł, działki nr (...) zaś na kwotę 68.500 zł (vide: k. 178-186, 204- 215). W niniejszej sprawie, orzeczenie o przyznaniu na wyłączną własność wnioskodawczyni prawa własności spornej nieruchomości skutkowało określeniem wartości spornej nieruchomości na kwotę 217.500,00 zł (jako wartość rynkową nieruchomości gruntowej zabudowanej, działki nr (...) według stanu na dzień 7.10.2010 r. i według cen z dnia 24.05.2019 r.), nie zaś na kwotę 251.100,00 zł (jako sumę powstałych wskutek proponowanego przez biegłego sądowego dwóch nieruchomości). Skoro bowiem nie doszło do podziału spornej nieruchomości (w ślad zresztą za zgodnym ostatecznie stanowiskiem uczestników postępowania) nie można dokonać sumy hipotetycznej wartości proponowanych przez biegłego sądowego, nowopowstałych działek. Jednocześnie przy ustalaniu wartości nieruchomości wchodzącej w skład spadku Sąd uwzględnił treść art. 156 ust. 3 ustawy z dnia 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U.2018.2204., tj. z dnia 2018.11.26), zgodnie z którym operat szacunkowy może być wykorzystywany do celu, dla którego został sporządzony, przez okres 12 miesięcy od daty jego sporządzenia, chyba że wystąpiły zmiany uwarunkowań prawnych lub istotne zmiany czynników, o których mowa w art. 154 w/w ustawy (vide: postanowienie tut. Sądu z dnia 9.05.2019 r., k. 294). Zgodnie zatem z treścią w/w regulacji biegły sądowy W. S. dokonał aktualizacji operatu szacunkowego w zakresie określenia wartości rynkowej nieruchomości, wchodzącej w skład masy spadkowej. Na marginesie jedynie zauważyć należy, że opinia sporządzona w niniejszej sprawie przez biegłego sądowego W. S. jest – w ocenie Sądu – wnikliwa i wyczerpująca, logiczna i spójna, a wnioski w niej zawarte prawidłowo uzasadnione, zatem Sąd nie widział jakichkolwiek podstaw do podważenia wyprowadzonych przez biegłego sądowego wniosków. Biegły w sposób kompleksowy przedstawił reguły ustalania wartości nieruchomości, przyjętą metodę i uzasadnił końcowe wnioski. Merytorycznych zresztą zarzutów do sporządzonej w sprawie opinii żaden z zainteresowanych w sprawie nie zgłosił, co sugeruje, że co do zasady zainteresowani zaaprobowali wnioski zeń płynące.

Przyznając nieruchomość na wyłączną własność wnioskodawczyni (jednej ze współwłaścicieli) Sąd orzekł o odpowiedniej spłacie. Prawo do spłaty stanowi bowiem uprawnienie współwłaściciela oraz obowiązek zobowiązanego do jej uiszczenia. Uwzględniając udziały spadkobierców zainteresowanych stosowną spłatą z tytułu przyznania nieruchomości na wyłączną własność wnioskodawczyni, a przy tym wartość owej nieruchomości, tj. kwotę 217.500 zł, spłata winna stanowić kwotę po 32.625 zł dla M. P., B. S. i K. P. (217.500 zł x 3/20). Sąd dostrzegł przy tym opisane wyżej zrzeczenie się swoich udziałów przez I. S. (2) i E. A.. W świetle oświadczeń zainteresowanych Sąd przyjął zatem, iż z tytułu nabycia całości praw do spornej nieruchomości G. F. nie musi dokonywać żadnych spłat na rzecz I. S. (2) i E. A., bowiem w tym zakresie owe uczestniczki przekazały jej nieodpłatnie posiadane udziały.

W toku postępowania należało rozliczyć jednak długi spadkowe wchodzące zgodnie z treścią art. 922 § 1 i 2 k.c. w skład spadku oraz nakłady wnioskodawczyni na nieruchomość objętą spadkiem, dokonane po śmierci spadkodawcy, przy uwzględnieniu treści art. 684 k.p.c. Po stronie długów spadkowych niewątpliwie należało uwzględnić kredyty spłacane przez wnioskodawczynię po śmierci spadkodawcy T. P., a zaciągnięte w trakcie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej przez małżonków G. F. oraz T. P.. Wskazać należy, że w sprawie ujawnione zostały następujące obciążenia: na rzecz (...) Bank S.A. w W. kwota 3.339,13 zł, na rzecz (...) Bank S.A. w W. – kwota 3.390,04 zł, na rzecz (...) Bank (...) S.A. w W. zaś kwota 9.510,99 zł. Wynika to wprost z zaofiarowanych przez wnioskodawczynię dokumentów, których treść co do zasady nie była kwestionowana przez uczestników postępowania (vide: k. 16, 17, 10 i 71). Zaakcentować należy przy tym, że porozumienie zawarte przez wnioskodawczynię z (...) Bank (...) S.A. w W. dnia 4.12.2013 r. dotyczyło spłaty wierzytelności z tytułu umowy kredytu w restrukturyzacji zawartej w dniu 27.08.2009 r. (vide: k. 10-10v) przez T. P.. Z kolei co do zadłużenia w (...) Bank S.A. w W. (k. 3-5, 6, 11 akt I Co 2348/10)

oraz (...) Bank S.A. w W. (k. 5-9, 21 akt I Co 1479/09 oraz k. 11 akt I Co 999/11) wskazać należy, że owe umowy pożyczki w w/w bankach zostały zawarte wyłącznie przez wnioskodawczynię G. F. w trakcie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej. W tym kontekście nie uszło uwadze tut. Sądowi, że wyżej opisane zobowiązania zostały zaciągnięte w trakcie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej przez obojga małżonków, uczestnicy postępowania zaś nie wykazali swych twierdzeń co do tego, że spadkodawca sprzeciwiał się zawarciu owych umów, zwłaszcza tych zawartych samodzielnie przez wnioskodawczynię. Na poparcie swych twierdzeń nie przedstawili żadnych dowodów, a to na uczestnikach postępowania ciążył ciężar dowodu, że brak było zgody spadkodawcy na zawarcie przez wnioskodawczynię spornych w/w umów pożyczek. Nie wykazali również uczestnicy, by zaciągnięte przez wnioskodawczynię kredyty nie były przeznaczone na zaspokajanie zwykłych potrzeb rodziny. Uznać należało w konsekwencji, że spadkodawca wiedział o w/w zobowiązaniach powstałych w trakcie trwania wspólności ustawowej, co skutkuje tym, że było to zobowiązanie wspólne małżonków, wchodzące w skład majątku wspólnego małżonków, a w efekcie – w skład spadku po spadkodawcy w wysokości odpowiadającej jego udziałowi w majątku wspólnym, tj. 1/2 części. To z kolei, w ślad za treścią art. 1034 § 1 k.c., zgodnie z którym do chwili działu spadku spadkobiercy ponoszą solidarną odpowiedzialność za długi spadkowe – powoduje, że wnioskodawczyni może żądać zwrotu od pozostałych spadkobierców w częściach, które odpowiadają wielkości ich udziałów. Wnioskodawczyni dokonała zatem łącznej spłaty na rzecz (...) Bank S.A. w W., (...) Bank S.A. w W. oraz (...) Bank (...) S.A. w W. w wysokości 16.240,16 zł i ta kwota została uznana przez Sąd po stronie długów spadkowych. Na marginesie jedynie wskazać należy, że art. 689 k.p.c. zezwala na połączenie w jednym postępowaniu sprawy o dział spadku ze sprawą o zniesienie współwłasności i sprawą o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej. W przypadku gdy w skład spadku wchodzi udział spadkodawcy w majątku objętym małżeńską wspólnością ustawową niezbędne jest uprzednie lub równoczesne z działem spadku, w tym samym postępowaniu, przeprowadzenie podziału majątku wspólnego (por. uchwała SN z dnia 2 marca 1972r. w sprawie III CZP 100/71). W tej sytuacji należało przede wszystkim dokonać podziału majątku wspólnego i następnie działu spadku.

Po stronie długów spadkowych Sąd nie uwzględnił kwoty 466,81 zł tytułem wskazanego przez wnioskodawczynię zobowiązania wobec Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W., a to wobec braku jakichkolwiek dowodów na wskazaną okoliczność. W tym zakresie wnioskodawczyni nie wykazała żadnej inicjatywy dowodowej (brak umowy pożyczki, harmonogramu spłat itp.). Nie uwzględnił również Sąd egzekwowanej przez Komornika Sądowego M. W. na rzecz A. K. kwoty 30.968,71 zł. W tym kontekście wskazać należy, że nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy w Kętrzynie dnia 10.03.2011 r., sygn akt I Nc 163/11 w postępowaniu upominawczym orzeczono o obowiązku zapłaty od pozwanej G. F. (poprzednio P.) na rzecz powódki A. K. kwoty 15.607,60 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu. Dochodzone w w/w sprawie roszczenie dotyczyło przewidzianej w umowie zlecenia z dnia 18.05.2010 r. kary pieniężnej za naruszenie przez wnioskodawczynię zakazu konkurencji. Zgodnie z w/w umową wnioskodawczyni miała świadczyć usługi w zakresie opieki nad klientem A. K., dodatkowo zaś zobowiązała się na czas trwania umowy oraz dwa lata po jej wygaśnięciu, tj. do dnia 18.12.2012 r. na niezawieranie żadnych umów z klientem, u którego wykonywana była usługa. Wskazane naruszenie miało miejsce po śmierci T. P., tj. w dniu 18.01.2011 r. W/w kwota (wynikająca z nakazu zapłaty wraz z odsetkami i kosztami procesu oraz powstałymi kosztami egzekucyjnymi) egzekwowana przez komornika sądowego M. W. Zastępcę B. M. w sprawie Km 1331/11 nie jest zatem długiem spadkowym, albowiem wynika ze stosunku pracy wnioskodawczyni i dotyczy naruszenia przez wnioskodawczynię klauzuli umownej w zakresie zatrudnienia u A. K. już po śmierci spadkodawcy T. P.. Wreszcie, po stronie długów spadkowych Sąd nie uwzględnił poniesionych przez wnioskodawczynię kosztów pogrzebu w łącznej (i niekwestionowanej) wysokości 5.349,30 zł, bowiem koszty te zostały pokryte w całości z przyznanego wnioskodawczyni zasiłku pogrzebowego w kwocie 6.395,70 zł. Reasumując, podziałowi zatem w niniejszym postępowaniu podlegały długi spadkowe w wysokości 16.240,16 zł.

W sprawie wnioskodawczyni domagała się również rozliczenia wydatków na nieruchomości wspólną w czasie istnienia współwłasności. Wnioskodawczyni wskazała, że poniosła koszty wymiany okien w spornym budynku w wysokości 5.520,00 zł, opłaciła wykonanie dokumentacji instalacji sanitarnej w kwocie 1.476,00 zł, a także za lata 2012 do 2017 opłaciła podatek od nieruchomości w łącznej kwocie 3.364,00 zł. Wysokość owych wydatków wynika wprost z zaofiarowanych przez wnioskodawczynię dokumentów, których treść nie była kwestionowana przez żadnego z

zainteresowanych. Nakłady te zostały dokonane już po śmierci spadkodawcy zatem stanowią nakłady podlegające rozliczeniu w niniejszym postępowaniu, z wyjątkiem poniesionych przez wnioskodawczynię kosztów wymiany okien w nieruchomości wchodzącej w skład masy spadkowej. Została ona bowiem przyznana na wyłączną na rzecz G. F., a zatem nakłady wnioskodawczyni czyniła w istocie wyłącznie na swoją rzecz. Poza tym wartość nieruchomości w sprawie ustalona została według stanu na dzień 7.10.2010 r., a zatem z chwili śmierci spadkodawcy, tj. według stanu obowiązującego przed dokonaniem przez wnioskodawczynię nakładami. Z tych samych przyczyn nie uwzględnił Sąd kosztów wykonania dokumentacji instalacji sanitarnej w kwocie 1.476,00 zł, abstrahując przy tym już od stanu technicznego spornej nieruchomości, wynikającego z opinii biegłego sądowego i samej zasadności sporządzania owej dokumentacji. Sumując powyższe Sąd uznał, że wnioskodawczyni poniosła wyłącznie nakłady w łącznej wysokości 3.364,00 zł (tylko podatek od nieruchomości).

Sprawa dotyczyła podziału majątku oraz działu spadku zatem kwota długów powinna zostać podzielona zgodnie z udziałami w majątku wspólnym oraz stosowanie do posiadanych udziałów w spadku, nakładów zaś - stosowanie do posiadanych udziałów w spadku. Uczestnicy postępowania M. P., B. S. i K. P. winni ponieść koszt z tytułu długów spadkowych w kwocie 1.218 zł każdy. Spadkodawcę obciążała bowiem 1/2 części kwoty 16.240,16 zł (długów uznanych przez Sąd), tj. kwota 8.120,08 zł, co z kolei stosowanie do udziałów uczestników w spadku, czyli 3/20 części daje sumę 1.218 zł (8.120,08 zł x 3/20) tytułem udziałów uczestników w długach. Z kolei w odniesieniu do wydatków w/w uczestnicy postępowania winni ponieść koszt z tego tytułu w wysokości 504,60 zł każdy (3.364 zł x 3/20). Łącznie zatem każdy z w/w uczestników winien ponieść kwotę 1.722,60 zł (1.218 zł + 504,60 zł). Przy tym Sąd oczywiście uwzględnił, że uczestniczki postępowania I. S. (2) i E. A. zrzekły się swoich udziałów w ramach działu spadku na rzecz wnioskodawczyni G. F. i nie wnosiły o zasądzenie na ich rzecz żadnej spłaty, wobec tego w tym zakresie Sąd nie dokonywał żadnych wyliczeń.

Skoro uczestnicy postępowania M. P., B. S. i K. P. z tytułu spłaty powinni byli otrzymać od wnioskodawczyni kwoty po 32.625 zł (217.500 zł x 3/20) i jednocześnie z tytułu rozliczenia nakładów i długów powinni sami zapłacić wnioskodawczyni kwoty po 1.722,60 zł to po odjęciu należało od wnioskodawczyni na rzecz w/w uczestników zasądzić w myśl art. 212 § 1 kc kwoty po 30.902,40 zł (32.625 zł - 1.722,60 zł). Jednocześnie dostrzec należy, że „W myśl utrwalonego orzecznictwa oznaczenie sposobu i terminu uiszczenia spłat powinno być dokonane przez sąd z urzędu, przy czym należy zbadać i rozważyć sytuacje uczestników obciążonych spłatami i uprawnionych do spłat, (Stanisław Rudnicki Komentarz do Kodeksu Cywilnego ... str. 234). W przedmiotowej sprawie kwota spłat zasądzona od wnioskodawczyni na rzecz uczestników postępowania nie jest wprawdzie niska, jednak dostrzec należy, że przedmiotowa sprawa toczy się od 20.11.2017 r. i wnioskodawczyni, świadoma zawisłego pomiędzy zainteresowanymi sporu miała wystarczająco dużo czasu na zgromadzenie potrzebnych środków na spłatę uczestników postępowania. W żaden sposób wnioskodawczyni nie wykazała swojej trudnej sytuacji majątkowej, na którą wskazywała w pismach procesowych w odniesieniu do ustalenia żadanego terminu spłaty. Nadmienić należy, że wnioskodawczyni uzyskując przedstawiający znaczną wartość składnik majątkowy winna liczyć się z obowiązkiem spłaty na rzecz pozostałych spadkobierców. W zakresie terminu spłaty zasądzonej od wnioskodawczyni Sąd miał na uwadze, iż w wyniku zniesienia współwłasności i działu spadku uzyskuje ona składnik majątkowy, który może spieniężyć i następnie wydatkować uzyskaną kwotę, przykładowo na przyznaną uczestnikom postępowania spłatę. W ocenie Sądu zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestników postępowania spłat nie może naruszać zasad współżycia społecznego, trzy miesiące zaś jest wystarczającym okresem, aby wnioskodawczyni podjęła decyzję w jaki sposób uzyskać środki na spłatę uczestników postępowania. Bez wątplenia wskazany w postanowieniu termin od uprawomocnienia się orzeczenia jest wystarczający na zebranie potrzebnych środków. Jednocześnie uwzględnić należało w tym kontekście trudną sytuację majątkową i osobistą samych uczestników postępowania, na rzecz których zasądzono spłatę, a w szczególności sytuację materialną uczestniczki K. P. oraz sytuację osobistą uczestnika M. P., zmagającego się z problemami zdrowotnymi. Ustalenie spłaty w ślad za wnioskiem wnioskodawczyni na pięć lat od uprawomocnienia się orzeczenia byłoby zatem krzywdzące i naruszałoby słuszny interes uczestników postępowania. Z drugiej dodatkowo uczestnicy mogą liczyć na spłatę w stosunkowo nieodległym terminie. Z przedstawionych wyżej względów należało orzec jak w pkt II postanowienia.

W pozostałym zakresie (a opisanym wyżej) Sąd wnioski zainteresowanych oddalił, o czym orzekł jak w pkt III postanowienia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł jak w pkt V sentencji postanowienia, po myśli art. 520 § 1 kpc, uznając, iż brak jest przesłanek do zastosowania § 2 zd. 1 in fine lub 3 tegoż artykułu. Zainteresowani zgodni byli w sprawie nie tylko co do zasady, ale nawet co do sposobu podziału masy spadkowej. Jakkolwiek zatem prezentowali rozbieżne stanowiska co do wzajemnych rozliczeń, to brak jest w niniejszej sprawie podstaw do odstępstw od generalnej zasady określonej w art. 520 § 1 kpc. Powstałe łącznie koszty w sprawie to kwota 8.568,99 zł, którą stanowi opłata sądowa od wniosku w kwocie 1.000 zł oraz kwota 6.791,63 zł tytułem wydatków na opinie biegłych sądowych. Wnioskodawczyni poniosła w sprawie koszty w wysokości 3.000 zł, powinna zaś zapłacić kwotę 4.285,38 zł ($7.791,63 \text{ zł} \times 11/20$, przy uwzględnieniu przekazanych udziałów przez dwie uczestniczki). Winna zatem zwrócić różnicę wynikającą z w/w sumy, tj. kwotę 1.285,38 zł. Uczestnicy postępowania zaś K. P. oraz M. P. winni ponieść kwoty po 1.168,74 zł ($7.791,63 \text{ zł} \times 3/20$). Uwzględniając, że uczestniczka postępowania B. S. poniosła koszty w wysokości 4.791,63 zł, a powinna ponieść kwotę 1.168,74 zł ($7.791,63 \text{ zł} \times 3/20$), wynikającą stąd różnicę w kwocie 3.622,89 zł ($4.791,63 \text{ zł} - 1.168,74$) należało zasądzić od G. F., K. P. oraz M. P. stosownie do posiadanych udziałów.

Jednocześnie Sąd orzekł o wydatkach poniesionych tymczasowo ze Skarbu Państwa, a to w związku z treścią art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Ze Skarbu Państwa wydatkowana była kwota 777,36 zł, a zatem należało nakazać pobrać od wnioskodawczyni kwotę 427,56 zł ($777,36 \text{ zł} \times 11/20$), od pozostałych uczestników zaś po 116,60 zł ($777,36 \text{ zł} \times 3/20$). O powyższym orzeczono jak w pkt IV i V sentencji postanowienia. Natomiast koszty zastępstwa procesowego Sąd wzajemnie zniósł, o czym orzekł jak w pkt VI sentencji.